

EVROPSKA CENTRALNA BANKA

EUROSISTEM

Priročnik za posvetovanje nacionalnih organov z Evropsko centralno banko glede osnutkov pravnih predpisov

April 2025

Vsebina

Predgovor	2
1 Ozadje svetovalne funkcije ECB glede osnutkov pravnih predpisov	3
2 Cilji Odločbe 98/415/ES	6
3 Obseg obveznosti posvetovanja z ECB	8
3.1 Organi, ki se posvetujejo	8
3.2 Osnutki pravnih predpisov, glede katerih se je treba posvetovati	9
3.3 Področja iz pristojnosti ECB	11
3.4 Predpisi, s katerimi se izvaja pravo Unije	16
4 Primeri, v katerih ECB zavrne sprejetje mnenja na podlagi zahteve za posvetovanje	19
4.1 Pisma o nesprejetju mnenja	19
4.2 Možnost neuradne zahteve	20
5 Postopek posvetovanja	21
5.1 Ustrezen čas za posvetovanje z ECB	21
5.2 Zahteva za mnenje	22
5.3 Roki	23
5.4 Potrdilo o prejemu	25
5.5 Priprava in sprejetje mnenja ECB	25
5.6 Jezikovna ureditev	26
5.7 Pošiljanje mnenja in njegovo nadaljnje upoštevanje	26
5.8 Objava	26
6 Spoštovanje obveznosti posvetovanja z ECB	29
7 Pravne posledice nespoštovanja obveznosti posvetovanja z ECB	30
Priloga	32
Odločba Sveta z dne 29. junija 1998 o posvetovanju nacionalnih organov z Evropsko centralno banko glede osnutkov pravnih predpisov	32

Predgovor

Priročnik za posvetovanje nacionalnih organov z Evropsko centralno banko glede osnutkov pravnih predpisov je že vrsto let uporaben pripomoček za nacionalne organe in splošno javnost. Pogodba o delovanju Evropske unije od držav članic zahteva, da zaprosijo Evropsko centralno banko (ECB), da svetuje glede osnutkov pravnih predpisov na področjih iz njene pristojnosti. Priročnik daje podrobne informacije o postopku, po katerem se nacionalni organi posvetujejo z ECB glede osnutkov pravnih predpisov, ki obravnavajo zadeve na področjih iz njene pristojnosti. Priročnik, ki je bil prvič objavljen leta 2005 in posodobljen leta 2015, je bilo treba posodobiti, da odraža najnovejše izkušnje ECB s takimi posvetovanji, tudi ob upoštevanju desetletnih izkušenj od vzpostavitve enotnega mehanizma nadzora (EMN) leta 2014. Tako kot vse druge publikacije ECB tudi ta priročnik izraža zavezanost ECB načelom odprtosti in preglednosti ter prispeva k temu, da so cilji in dejavnost ECB širše znani.

Zato je ECB ta priročnik posodobila, da bi nacionalne organe seznanila z obveznostjo posvetovanja z ECB in jim v zvezi s tem nudila pomoč na podlagi najnovejše prakse ECB. Priročnik tako pojasnjuje cilje in obseg obveznosti posvetovanja z ECB ter postopek, ki ga je treba pri tem uporabiti. Vendar priročnik ne more zagotoviti absolutno zanesljivega odgovora za vse možne scenarije, zato je nujno treba potrebo po posvetovanju z ECB oceniti za vsak primer posebej na podlagi smernic iz tega priročnika.

Trdno verjamem, da bo ta posodobljeni priročnik še naprej krepil zavedanje vseh sodelujočih strani o njihovih pravicah in obveznostih ter vodil k še boljšemu razumevanju svetovalne funkcije ECB. V tem smislu je namen priročnika tudi spodbuditi večjo uporabo postopka posvetovanja v zadevah na področjih iz pristojnosti ECB in tako prispevati k harmonizaciji zadevne zakonodaje držav članic.

Na koncu želim poudariti trajen pomen zagotavljanja tesnega sodelovanja med nacionalnimi organi, ki so vključeni v zakonodajni postopek, in Evropskim sistemom centralnih bank/Eurosistemom. Prepričan sem, da bo ta publikacija še naprej podpirala tako tesno sodelovanje v skupnem interesu vseh sodelujočih strani.

Frankfurt na Majni, April 2025

Frank Elderson
član Izvršilnega odbora ECB

1 Ozadje svetovalne funkcije ECB glede osnutkov pravnih predpisov

Pogodba o delovanju Evropske unije (Pogodba) podeljuje ECB svetovalno funkcijo glede predlaganih pravnih aktov Unije in osnutkov pravnih predpisov držav članic na področjih iz njene pristojnosti. V tej zvezi glavno pravno podlago svetovalne funkcije ECB tvorita člen 127(4) in člen 282(5) Pogodbe, ki sta ponovljena v členu 4 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke (Statut ESCB).

Okvir za posvetovanje nacionalnih organov z ECB je določen v Odločbi Sveta 98/415/ES¹ (Odločba 98/415/ES), ki velja od 1. januarja 1999 in se uporablja za vse države članice. Do leta 2004 je ECB na podlagi posvetovanj nacionalnih organov sprejela v povprečju 30 mnenj na leto. Število držav članic se je v letih 2004, 2007 in 2013 povečalo, število mnenj ECB o osnutkih pravnih predpisov pa je med letoma 2004 in 2007 nihalo, pri čemer se je število sprejetih mnenj na splošno povečevalo: 30 mnenj v letu 2004, 48 mnenj v letu 2005, 52 mnenj v letu 2006 in 35 mnenj v letu 2007. Zaradi pretresov na finančnih trgih v letu 2008 je število mnenj ECB o osnutkih pravnih predpisov med letoma 2008 in 2014 bistveno naraslo in doseglo vrh leta 2012, ko jih je bilo 95.

Od leta 2015 se je število mnenj o osnutkih pravnih predpisov postopno vrnilo na raven pred finančno krizo, in sicer z 52 mnenj v letu 2015 na 35 mnenj v letu 2023 in 38 mnenj v letu 2024. Poleg tega je ECB leta 2015 sprejela pomembno strateško odločitev, ki vpliva na število mnenj o osnutkih pravnih predpisov, ki jih sprejme: odločila je, da se mnenje na podlagi posvetovanja o osnutku pravnega predpisa ne bi smelo sprejeti, kadar ECB meni, da se osnutki pravnih predpisov zgolj obrobno dotikajo področij iz njene pristojnosti. Zaradi te odločitve je število primerov na leto, ko je ECB zavrnila izdajo mnenja na podlagi nacionalnih posvetovanj, med letoma 2016 in 2024 naslednje: 2016 (25), 2017 (20), 2018 (4), 2019 (12), 2020 (12), 2021 (24), 2022 (15), 2023 (21), 2024 (19). Vendar je treba poudariti, da obveznost posvetovanja z ECB v skladu z Odločbo 98/415/ES ostaja veljavna in nespremenjena, tudi če se zdi, da se osnutki pravnih predpisov zgolj obrobno dotikajo področij iz pristojnosti ECB. Posvetovanje z ECB je dvostopenjski proces. Prva stopnja je začetna obveznost posvetovanja z ECB, kadar se predlagani pravni akti Unije ali osnutki pravnih predpisov držav članic (čeprav zgolj obrobno) dotikajo področij iz pristojnosti ECB. Druga stopnja je ocena ECB, ki lahko privede do sprejetja mnenja – ali pisma o nesprejetju mnenja, kadar se osnutki pravnih predpisov zgolj obrobno dotikajo področij iz pristojnosti ECB, ne da bi nanje bistveno vplivali, tudi kadar je njihov izključni namen prenos zakonodaje Unije, kakor je opisano v oddelku 5.1 tega priročnika.

Člen 127(4) Pogodbe:

¹ Odločba Sveta 98/415/ES z dne 29. junija 1998 o posvetovanju nacionalnih organov z Evropsko centralno banko glede osnutkov pravnih predpisov (UL L 189, 3.7.1998, str. 42). Besedilo Odločbe 98/415/ES je v prilogi k temu priročniku.

„4. Evropska centralna banka se zaprosi, da svetuje:

- glede vseh predlaganih aktov Unije na področjih iz njene pristojnosti,
- nacionalnim organom glede vseh osnutkov pravnih predpisov na področjih iz njene pristojnosti, vendar v mejah in pod pogoji, ki jih Svet določi v skladu s postopkom iz člena 129(4).

Evropska centralna banka lahko ustreznim institucijam, organom, uradom ali agencijam Unije ali nacionalnim organom predloži mnenja o zadevah s področij iz njene pristojnosti.“

Člen 282(5) Pogodbe:

„5. Z Evropsko centralno banko se je na področjih njenih pristojnosti treba posvetovati o vseh osnutkih aktov Unije in o vseh predlogih predpisov na nacionalni ravni, Evropska centralna banka pa lahko da svoje mnenje.“

Člen 4 Statuta ESCB:

„V skladu s členom 127(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije:

(a) se ECB zaprosi, da svetuje:

- glede vseh predlaganih aktov Unije na področjih iz njene pristojnosti;
- nacionalnim organom glede vseh osnutkov pravnih predpisov na področjih iz njene pristojnosti, vendar v mejah in pod pogoji, ki jih Svet določi v skladu s postopkom iz člena 41;

(b) ECB lahko institucijam, organom, uradom ali agencijam Unije ali nacionalnim organom predloži mnenja o zadevah s področij iz njene pristojnosti.“

Člen 25.1 Statuta ESCB:

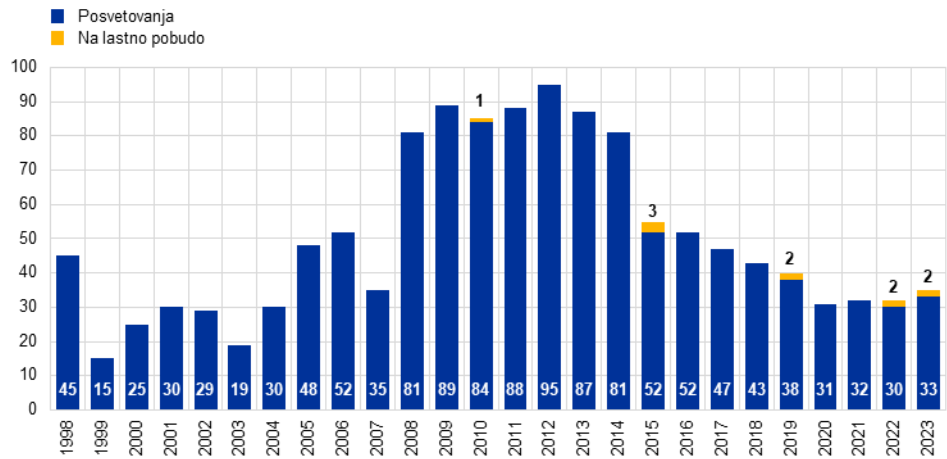
„ECB lahko svetuje o področju uporabe in izvajanju zakonodaje Unije, ki se nanaša na bonitetni nadzor kreditnih institucij ter na stabilnost finančnega sistema, Svetu, Komisiji in pristojnim organom držav članic, ti pa jo prav tako lahko zaprosijo za mnenje.“

Besedilo Odločbe 98/415/ES je precej splošno, zato morajo nacionalni organi, da bi zagotovili njeno polno učinkovitost, temeljito razumeti: (a) njene cilje; (b) obseg obveznosti posvetovanja z ECB; (c) postopek, ki ga je treba uporabiti, in (d) posledice, ki bi jih opustitev posvetovanja z ECB lahko imela na zakonitost zadevnega nacionalnega predpisa. Na podlagi izkušenj z uporabo Odločbe 98/415/ES od leta 1999 je namen tega priročnika seznaniti vse nacionalne organe, ki so vključeni v pripravo pravnih predpisov, s temi štirimi vidiki, da se bodo v celoti zavedali svojih pravic in obveznosti. Ta priročnik vsebuje tudi vrsto priporočil za zagotovitev učinkovitosti postopka posvetovanja. Vendar pa priročnik ne more zagotoviti absolutno zanesljivega odgovora za vse možne scenarije, zato je ključno, da se potreba po posvetovanju z ECB oceni za vsak primer posebej na podlagi

smernic iz tega priročnika. ECB organe spodbuja, naj za potrebe izvedbe takih ocen za vsak primer posebej pregledajo seznam nedavno sprejetih mnenj in pisem o nesprejetju mnenja (glej oddelek 6.8.1) na spletišču EUR-Lex.

Slika 1

Število mnenj ECB na podlagi posvetovanj nacionalnih organov, vključno z mnenji na lastno pobudo (označenimi z drugo barvo).

Vir: ECB, podatki s spletišča EUR-Lex.

2 Cilji Odločbe 98/415/ES

Sodišče Evropske unije (Sodišče) je v sodbi v zadevi *OLAF*² pojasnilo cilje člena 127(4) Pogodbe v zvezi z obveznostjo posvetovanja z ECB glede vseh predlaganih pravnih aktov Unije na področjih iz njene pristojnosti. Po mnenju Sodišča je ta obveznost namenjena „predvsem zagotovitvi, da avtor tak akt sprejme šele, ko je mnenje izrazil organ, ki je zaradi posebnih pooblastil, ki jih izvaja v Skupnostnem okviru na zadevnem področju, in zaradi svoje visoke ravni strokovnosti še posebej primeren za koristno prispevanje k predvidenemu postopku sprejetja“.

Čeprav se sodba v zadevi *OLAF* nanaša na obveznost institucij Unije, da se z ECB posvetujejo o predlaganih pravnih aktih Unije, je v pomoč tudi pri pojasnitvi obveznosti držav članic, da se z ECB posvetujejo o osnutkih svojih pravnih predpisov. Na podlagi sodbe v zadevi *OLAF* je mogoče sklepati, da je glavni cilj Odločbe 98/415/ES omogočiti ECB, da nacionalnim organom, ki sprejemajo pravne predpise, ob ustreznem času strokovno svetuje glede osnutkov pravnih predpisov, ki se nanašajo na zadeve s področij iz pristojnosti ECB. Namen tega svetovanja je zagotoviti, da nacionalni pravni okvir: (a) prispeva k doseganju ciljev ECB in/ali Eurosistema/Evropskega sistema centralnih bank (ESCB); (b) je združljiv s pravnim okvirom Eurosistema/ESCB in/ali ECB ter (c) je v skladu s politikami Eurosistema/ESCB in/ali ECB.

Namen obveznosti posvetovanja z ECB po Odločbi 98/415/ES je delovati kot preventiven sistem in preprečiti težave z morebitno nezdružljivimi ali neskladnimi nacionalnimi predpisi. Posvetovanje se mora zato opraviti, ko je pravni predpis še v fazi osnutka oziroma, natančneje, v fazi, ko lahko nacionalni organi, ki so vključeni v pripravo in sprejemanje predmetnega predpisa, mnenje ECB še koristno upoštevajo.

V praksi je obveznost posvetovanja z ECB državam članicam omogočila, da zagotovijo, da njihova nacionalna zakonodaja, vključno s statuti nacionalnih centralnih bank (NCB), ostane združljiva s Pogodbo in Statutom ESCB, kakor je določeno v členu 131 Pogodbe in členu 14.1 Statuta ESCB.

Postopek posvetovanja, določen z Odločbo 98/415/ES, ima še vrsto drugih prednosti. Dragocen je za podpiranje izmenjave informacij in strokovnega znanja. Posvetovanja so pomemben način seznanjanja ECB z razvojem pravnih predpisov v državah članicah na področjih iz njene pristojnosti. Strokovno znanje, ki ga ECB pridobi s proučevanjem osnutkov pravnih predpisov, glede katerih je zaprosena za mnenje, je pomembna pridobitev za oblikovanje lastnega stališča ECB, na primer v forumih Unije ali mednarodnih forumih, kjer se razpravlja o podobnih zadevah. Mnenja ECB poleg tega ob upoštevanju posebnih značilnosti nacionalnih pravnih predpisov spodbujajo harmonizacijo pravnih predpisov držav članic na področjih iz

² Zadeva C-11/00, Komisija Evropskih skupnosti proti Evropski centralni banki, ECLI:EU:C:2003:395, zlasti točki 110 in 111 sodbe. V tej zadevi je Sodišče ugodilo tožbi Komisije in razglasilo ničnost Sklepa Evropske centralne banke ECB/1999/5 z dne 7. oktobra 1999 o preprečevanju goljufij (UL L 291, 13.11.1999, str. 36). Sodba je pomembna zaradi pojasnitve svetovalne funkcije ECB, saj je Sodišče na predlog ECB prvič proučilo cilje člena 127(4) Pogodbe.

pristojnosti ECB in prispevajo k večji kakovosti nacionalnih predpisov, saj temeljijo na strokovnem znanju, ki ga je ECB pridobila pri izvajanju svojih nalog³. Mnenja ECB so lahko tudi vir, ki ga lahko upošteva Sodišče v postopkih glede združljivosti zadevnih pravnih predpisov s Pogodbo ali nacionalno sodišče v postopkih v zvezi z razlago ali veljavnostjo zadevnih nacionalnih pravnih predpisov.

Tako kot mnenja drugih institucij Unije tudi mnenja ECB niso zavezujoča, kakor je določeno členu 288, peti odstavek, Pogodbe. Z drugimi besedami, nacionalni organi, ki sprejemajo pravne predpise, mnenju ECB niso dolžni slediti. Vendar pa je namen sistema, določenega z Odločbo 98/415/ES, zagotoviti, da se nacionalni predpisi sprejmejo šele po ustrezni proučitvi mnenja ECB. Ta sistem se je izkazal za učinkovitega in nacionalni organi, ki sprejemajo pravne predpise, se v splošnem raje odločijo za spremembo ali celo umik osnutka pravnega predpisa, kot da bi sprejeli predpise, ki bi bili v nasprotju s stališčem ECB.

Obveznost posvetovanja z ECB prispeva tudi k zunanjemu komuniciranju ECB s splošno javnostjo in trgi. Splošna politika ECB je spodbujati preglednost, zato se mnenja na podlagi posvetovanj nacionalnih organov praviloma objavijo na spletišču EUR-Lex nemudoma po tem, ko se sprejmejo in pošljejo organu, ki se je posvetoval.

---

³ Glej točko 140 sklepnih predlogov generalnega pravobranilca v zadevi C-11/00, ki je bilo sprejeto v točki 110 sodbe Sodišča v zadevi C-11/00.

3 Obseg obveznosti posvetovanja z ECB

3.1 Organi, ki se posvetujejo

Člen 2(1) in (2) Odločbe 98/415/ES:

„1. Organi držav članic se posvetujejo z ECB o osnutkih pravnih predpisov v pristojnosti ECB v skladu s Pogodbo [...].

2. Poleg tega se bodo organi držav članic, ki niso udeležene, z ECB posvetovali o kakršnih koli osnutkih pravnih predpisov v zvezi z instrumenti monetarne politike.“

3.1.1 Organi, za katere velja obveznost posvetovanja

Člen 2(1) Odločbe 98/415/ES jasno določa, da obveznost posvetovanja z ECB o osnutkih pravnih predpisov na področjih iz njene pristojnosti zavezuje „organe držav članic“. Ker se Odločba 98/415/ES uporablja za vse države članice, zadevni organi niso samo organi držav članic, katerih valuta je euro („države članice euroobmočja“), ampak tudi organi držav članic, katerih valuta ni euro („države članice zunaj euroobmočja“).

Organi držav članic so „organi [...], ki pripravljajo osnutke pravnih predpisov“, kakor je določeno v členu 3(1) Odločbe 98/415/ES. Dodatno iz člena 4 Odločbe 98/415/ES izhaja, da se organ, ki se posvetuje, lahko razlikuje ne le od „organa, ki sprejema predpise“, ampak tudi od „organa, ki je dal pobudo za osnutek pravnega predpisa“.

V praksi se z ECB posvetujejo različni organi. V primeru pravnih predpisov, ki se sprejemajo prek nacionalnega parlamenta, ECB običajno zaprosi za mnenje minister, pristojen za pripravo osnutka predpisa na področjih iz pristojnosti ECB. Kadar pobude za predpis ne da vlada, ampak član nacionalnega parlamenta, velja obveznost posvetovanja z ECB za parlament, kakor je podrobneje navedeno v oddelku 3.1.2 tega priročnika. Včasih se taka posvetovanja opravijo prek NCB, ki ravnajo v imenu organa, ki se posvetuje. NCB in pristojni nacionalni organi se prav tako posvetujejo z ECB v vlogi organov z lastnimi regulativnimi pooblastili ali v nekaterih primerih z lastno zakonodajno pobudo.

V primeru predpisov, ki se sprejemajo po kakem drugačnem postopku, ECB običajno za mnenje zaprosi organ, ki je pristojen za sprejetje zadevnega akta, na primer član nacionalne vlade.

Z ECB se posvetujejo tudi nacionalni organi, ki so pravno ali dejansko vključeni v postopek sprejemanja predpisov, na primer NCB, nadzorni organi, organi za varstvo konkurence, organi za preprečevanje pranja denarja in posebni organi, kot so nacionalni odbori za prehod na euro. V teh primerih je ECB zavzela stališče, da je posvetovanje veljavno, če je očitno, da ti organi ravnajo v imenu organa, ki je dal pobudo za predpis, ali organa, ki predpis sprejema.

3.1.2 Vloga nacionalnih parlamentov

Za namene Odločbe 98/415/ES so tudi nacionalni parlamenti organi, „ki pripravljajo osnutke pravnih predpisov“, kadar obravnavajo osnutke pravnih predpisov na področjih iz pristojnosti ECB, ki jih je predlagal njihov član ali več članov⁴. Nacionalni parlamenti se morajo na podlagi svojega poslovnika odločiti, kako bodo izpolnili obveznost, da v predhodno mnenje ECB predložijo osnutke pravnih predpisov, ki jih je predlagal njihov član ali več članov in ki spadajo na področja iz pristojnosti ECB, da ECB po uvrstitvi osnutkov pravnih predpisov v program dela nacionalnega parlamenta prejme zahtevo za mnenje in da ima na voljo dovolj časa za sprejetje mnenja. Ker kot „nacionalni organ“ v smislu člena 127(4) Pogodbe in člena 4 Statuta ESCB in kot „organ države članice“ v smislu Odločbe 98/415/ES šteje nacionalni parlament in ne njegovi posamezni člani, ECB zavrne sprejetje mnenja na podlagi posvetovanja člana ali več članov nacionalnega parlamenta, če je očitno, da tega posvetovanja ni odobril nacionalni parlament v skladu s svojim poslovníkom.

Sprejemljivo je tudi, če nacionalna vlada na lastno pobudo zaprosi ECB za mnenje o osnutku pravnega predpisa, ki so ga predlagali člani nacionalnega parlamenta v skladu z nacionalnim pravom.

3.2 Osnutki pravnih predpisov, glede katerih se je treba posvetovati

Člen 1(1) Odločbe 98/415/ES:

„1. V tej odločbi:

[...]

„osnutek pravnih predpisov“ pomeni vse tiste določbe, ki, ko postanejo pravno zavezujoče in splošno veljavne na območju države članice, določijo pravila v neomejenem obsegu in veljajo za neomejeno število fizičnih in pravnih oseb.“

V skladu s členom 2(1) Odločbe 98/415/ES so se organi držav članic dolžni posvetovati z ECB o „osnutkih pravnih predpisov“ s področij iz njene pristojnosti. Člen 1(1) Odločbe 98/415/ES opredeljuje pojem „osnutka pravnega predpisa“. Ta opredelitev se nanaša na določbe, ki, ko postanejo pravno zavezujoče in splošno veljavne v celotni zadevni državi članici (ali na njenem geografsko opredeljenem delu), določijo pravila v „neomejenem obsegu in veljajo za neomejeno število“ fizičnih ali pravnih oseb. To vključuje osnutke pravnih predpisov, ki jih pripravi vlada in ki s sprejetjem postanejo veljavni pravni predpisi, ne glede na trajanje take veljavnosti.

Opredelitev pa ne vključuje osnutkov pravnih predpisov, katerih izključni namen je prenos direktiv Unije v zakonodajo držav članic, kakor je navedeno v členu 1(2)

⁴ To velja tudi v primerih, kadar člani parlamenta predlagajo spremembe osnutka pravnega predpisa, ki ga je predlagala vlada, te spremembe pa bi lahko pomenile, da bi se osnutek pravnega predpisa uvrstil na področja iz pristojnosti ECB.

Odločbe 98/415/ES. ECB meni, da se ta izključitev ne bi uporabljala za primere prenosa, v katerih nacionalni organ, ki sprejema predpis, pri prenosu izkoristi polje proste presoje in bistveno vpliva na področja iz pristojnosti ECB, zlasti na vlogo in naloge ECB/Eurosistema, predvsem z dodelitvijo nove naloge NCB ali z bistveno spremembo obstoječe naloge NCB⁵.

Poleg tega člen 25.1 Statuta ESCB jasno določa, da lahko ECB pristojnim organom držav članic svetuje o izvajanju zakonodaje Unije, ki se nanaša na bonitetni nadzor kreditnih institucij ter na stabilnost finančnega sistema, ti pa jo prav tako lahko zaprosijo za mnenje.

ECB bo še posebej pozorna na to, ali so osnutki pravnih predpisov, ki so predmet posvetovanja, dejansko osnutki pravnih predpisov, kakor so opredeljeni v členu 1(1) Odločbe 98/415/ES, in na splošno ne bo izdala mnenja, če ne bo šlo za tak primer.

3.2.1 Pravno zavezujoče določbe

Obveznost posvetovanja z ECB ni omejena na osnutke pravnih predpisov, ki jih sprejema parlament. Odločba 98/415/ES zajema vse vrste pravno zavezujočih določb, vključno z uredbami z zakonsko močjo in podzakonskimi predpisi.

Uredbe z zakonsko močjo

V tem priročniku uredbe z zakonsko močjo pomenijo predpise, ki jih zaradi nujnosti ali izredne potrebe sprejme in v celoti uveljavi vlada. Take uredbe z zakonsko močjo mora naknadno potrditi in/ali spremeniti parlament, kar se lahko zgodi kmalu ali pa več mesecev po sprejetju. Osnutki uredb z zakonsko močjo so tako „osnutki pravnih predpisov“, o katerih se je treba posvetovati z ECB, preden jih vlada sprejme, ne glede na nujnost ali izredno potrebo⁶.

Podzakonski predpisi

Z ECB se ni treba posvetovati o vseh podzakonskih predpisih, s katerimi se izvajajo zakoni na področjih iz pristojnosti ECB, kar vključuje splošno veljavne akte NCB ali nadzornih organov. Glede na cilje Odločbe 98/415/ES je treba ECB zaprositi za mnenje glede osnutkov podzakonskih predpisov le, če je njihova vsebina tesno povezana z nalogami ECB in je učinek na področjih iz pristojnosti ECB drugačen od tistega, ki izhaja iz samih zakonov.

⁵ Glej oddelek 3.4 tega priročnika.

⁶ Treba je izpostaviti, da lahko glede na nujnost in izredno potrebo, ki sta značilni za sprejemanje uredb z zakonsko močjo, organ, ki se posvetuje, v skladu s členom 3(2) Odločbe 98/415/ES (glej oddelek 6.3 tega priročnika) skrajša rok – ki v običajnih okoliščinah ne sme biti krajši od enega meseca –, v katerem mora ECB predložiti mnenje. Vendar pa mora organ, ki se posvetuje, to nujnost obrazložiti.

3.2.2 Spremembe osnutkov pravnih predpisov

Obveznost posvetovanja z ECB glede sprememb osnutka pravnega predpisa, ki je že bil predložen ECB v mnenje, velja za bistvene spremembe, ki vplivajo na jedro osnutka. Koristno je razlikovati med dvema različnima scenarijema. Po prvem se bistvene spremembe predlagajo v fazi, ko ECB še ni sprejela mnenja. V teh primerih ECB od organa, ki se je posvetoval, pričakuje, da ji čim prej predloži spremenjeni osnutek pravnega predpisa, tako da bo mnenje lahko temeljilo na najnovejšem besedilu. Po drugem scenariju se bistvene nove določbe predlagajo po sprejetju mnenja ECB. V tem primeru bi se bilo treba po analogiji s sodno prakso Sodišča v zvezi z zahtevo po ponovnem posvetovanju z institucijami Unije o spremenjenih osnutkih pravnih predpisov⁷ ponovno posvetovati z ECB o teh spremembah samo izjemoma, če se osnutek pravnega predpisa v primerjavi z različico, glede katere je bilo že opravljeno posvetovanje z ECB, bistveno spremeni in spremembe niso tehnične narave. Vendar pa se dodatno posvetovanje ne zahteva, če je cilj sprememb v bistvu prilagoditev stališču, ki ga je ECB izrazila v svojem mnenju. ECB kljub temu pozdravlja, da se jo seznanijo z odzivi na njena mnenja in da prejme v informacijo podrobnosti o takih spremembah.

3.3 Področja iz pristojnosti ECB

Člen 2(1) Odločbe 98/415/ES zahteva, da se nacionalni organi posvetujejo z ECB o osnutkih pravnih predpisov „v pristojnosti ECB v skladu s Pogodbo“. To očitno vključuje osnutke pravnih predpisov, ki vplivajo na temeljne naloge ESCB v skladu s členom 127(2) Pogodbe (tj. opredelitev in izvajanje denarne politike Unije, opravljanje deviznih poslov, imetje in upravljanje uradnih deviznih rezerv držav članic in podpiranje nemotenega delovanja plačilnih sistemov) in naloge v skladu s členom 128(1) Pogodbe (izdajanje eurobankovcev). Vključuje tudi osnutke pravnih predpisov, ki vplivajo na vrsto drugih nalog, dodeljenih ESCB v skladu s Pogodbo, zlasti na (1) posebne naloge, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij v okviru EMN in so prenesene na ECB v skladu s členom 127(6) Pogodbe, ter (2) zbiranje potrebnih statističnih informacij s strani ECB ob pomoči NCB za izpolnjevanje nalog ESCB in prispevanje k harmonizaciji pravil in običajnih postopkov glede zbiranja, urejanja in razpošiljanja statističnih podatkov s področij v njeni pristojnosti, kadar je to potrebno, v skladu s členom 5 Statuta ESCB.

Člen 2(1) Odločbe 98/415/ES našteva vrsto kategorij zadev, za katere se izrecno šteje, da spadajo na področja iz pristojnosti ECB. Nacionalni organi se morajo z ECB posvetovati o osnutkih pravnih predpisov v zvezi s temi zadevami, tudi če se osnutki pravnih predpisov zgolj obrobno dotikajo področij iz pristojnosti ECB, ne da bi nanje bistveno vplivali, zaradi česar bi ECB odločila, da mnenja ne bo sprejela⁸.

⁷ Glej zadevo 41/69, ACF Chemiefarma proti Komisiji, ECLI:EU:C:1970:71, točka 3; zadevo 817/79 Buyl proti Komisiji, ECLI:EU:C:1982:36, točka 1; zadevo C-392/95 Parlament proti Svetu, ECLI:EU:C:1997:289, točka 15; zadevo C-408/95 Eurotunnel in drugi proti SeaFrance, ECLI:EU:C:1997:532, točka 46; zadevo 58/01 Océ van der Grinten NV proti Commissioners of Inland Revenue, ECLI:EU:C:2003:495, točki 100 in 102.

⁸ Glej oddelek 5 tega priročnika.

Člen 2(1) Odločbe 98/415/ES:

„1. Organi držav članic se posvetujejo z ECB o osnutkih pravnih predpisov v pristojnosti ECB v skladu s Pogodbo in posebej o:

- valutnih zadevah,
- plačilnih sredstvih,
- nacionalnih centralnih bankah,
- zbiranju in razdeljevanju monetarnih, finančnih in bančnih statističnih podatkov ter statističnih podatkov o plačilnih sistemih in plačilni bilanci,
- plačilnih sistemih in sistemih za poravnavo plačil,
- pravilih, ki se nanašajo na finančne institucije, v kolikor pomembno vplivajo na stabilnost finančnih institucij in trgov.“

Neizčrpen pregled področij iz pristojnosti ECB

Iz besedila člena 2(1) in uvodne izjave 3 Odločbe 98/415/ES jasno izhaja, da seznam iz člena 2(1) Odločbe 98/415/ES ni izčrpen.

Poleg tega in kot je podrobneje obravnavano v naslednjem odstavku, člen 2(2) Odločbe 98/415/ES določa, da se morajo organi držav članic zunaj euroobmočja posvetovati z ECB o vseh osnutkih pravnih predpisov v zvezi z instrumenti denarne politike.

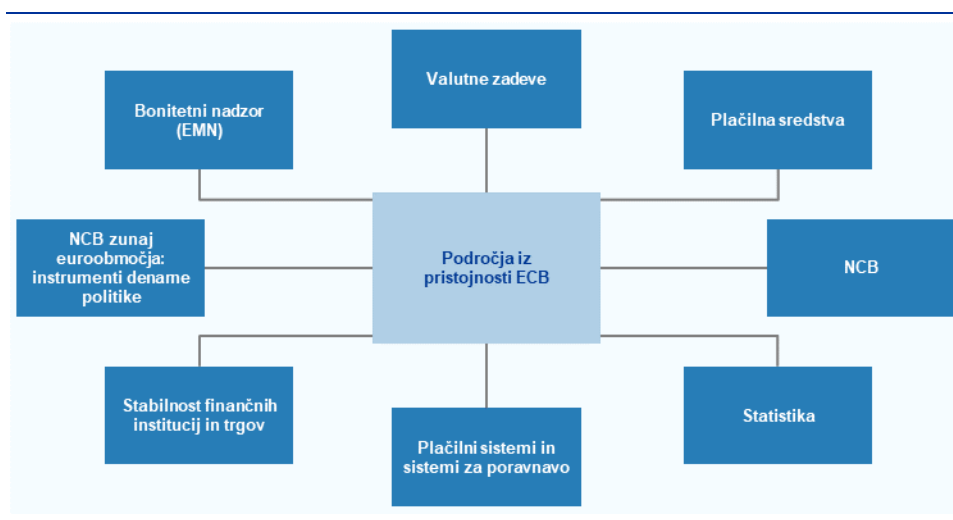
Člen 2(2) Odločbe 98/415/ES:

„2. Poleg tega se bodo organi držav članic, ki niso udeležene, z ECB posvetovali o kakršnih koli osnutkih pravnih predpisov v zvezi z instrumenti monetarne politike.“

Razlog za tako razlikovanje med državami članicami euroobmočja in državami članicami zunaj euroobmočja v Odločbi 98/415/ES je v tem, da v državah članicah euroobmočja nacionalni organi ne odločajo več o instrumentih denarne politike (na primer o sistemu obveznih rezerv). Vendar pa uvodna izjava 5 Odločbe 98/415/ES pojasnjuje, da obveznost posvetovanja z ECB ne vključuje odločitev, ki jih sprejmejo organi držav članic zunaj euroobmočja v okviru izvajanja svoje denarne politike (na primer odločitev o določitvi obrestnih mer).

Slika 1

Neizčrpen pregled področij iz pristojnosti ECB

Vir: ECB.

3.3.1 Valutne zadeve in plačilna sredstva

Mnenja ECB o valutnih zadevah in plačilnih sredstvih se nanašajo na osnutke pravnih predpisov o različnih temah. Te na primer vključujejo ukrepe, povezane z uvedbo eura (redenominacija nacionalne valute, redenominacija javnega in zasebnega dolga, dvojno označevanje cen, pravila za zaokroževanje, vključno s pravili za zaokroževanje pri gotovinskih plačilih (na primer, pri plačilih v višini enega ali dveh centov), nadomestitev nacionalnih referenčnih mer itd.); zakonito plačilno sredstvo; omejitve gotovinskih plačil nad določenimi pragovi ali bolj specifične omejitve (na primer v zvezi s prispevki za socialno zavarovanje ali pri poslih z nepremičninami); zagotavljanje minimalne ravni gotovinskih storitev s strani kreditnih institucij in splošnejše razpoložljivosti gotovine v družbi; davčne ukrepe za odvratanje od uporabe gotovine; spominske kovance; avtorske pravice v zvezi z bankovci in kovanci; preprečevanje ponarejanja, apoene, tehnične specifikacije, recikliranje in preverjanje pristnosti in primernosti bankovcev in kovancev; podpiranje digitalnih plačilnih sredstev; ter izdajanje elektronskega denarja.

3.3.2 Nacionalne centralne banke

Glede osnutkov pravnih predpisov v zvezi z NCB se sprejme veliko mnenj ECB. Ta mnenja se nanašajo na pravne predpise, ki vplivajo na status NCB ali članov njihovih organov odločanja, in so povezana zlasti z različnimi vidiki neodvisnosti centralnih bank. Številna sprejeta mnenja se nanašajo na pokojninske sheme in omejitve v NCB, plače zaposlenih v NCB in članov organov odločanja NCB ter merila za imenovanje guvernerjev in članov organov odločanja NCB. Več sprejetih mnenj se nanaša tudi na naloge in denarno politiko NCB, vključno s spoštovanjem prepovedi denarnega financiranja iz člena 123 Pogodbe, devizne rezerve NCB, zavarovanje

kreditnih poslov NCB in zahteve glede obveznih rezerv NCB držav članic zunaj euroobmočja. Druga mnenja so obravnavala na primer institucionalne spremembe NCB in njihovih statotov, njihovo računovodstvo, izplačilo dividend, dokapitalizacijo, poročanje in revidiranje, sodelovanje v mednarodnih denarnih institucijah, privilegiran dostop, poslovno skrivnost in druge vidike ureditve dejavnosti NCB, ki jih urejajo statuti NCB (na primer zagotavljanje izredne likvidnostne pomoči). ECB je pogosto zaprosena tudi za izdajo mnenj o osnutkih pravnih predpisov v zvezi z nalogami NCB, ki niso povezane z ESCB, zlasti z namenom presoje, ali so te naloge združljive s prepovedjo denarnega financiranja in/ali cilji in nalogami ESCB⁹.

3.3.3 Zbiranje, urejanje in razpošiljanje statističnih podatkov v okviru denarne, finančne in bančne statistike ter statistike plačilnih sistemov in plačilne bilance

Pooblastila ECB v zvezi z zbiranjem statističnih informacij so določena v členu 5 Statuta ESCB. Člen 4 Uredbe Sveta (ES) št. 2533/98¹⁰ zahteva, da se vse države članice „same organizirajo na področju statistike in polno sodelujejo z ESCB, da zagotovijo izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz člena 5 Statuta“. ECB se zaveda, da se predpisi glede poročanja med državami članicami razlikujejo. Posledično ECB, kadar je zaprosena za mnenje o osnutku nacionalnih določb glede poročanja, običajno daje pripombe, ki so splošne narave, njihov namen pa je opozoriti na vidike, ki bi bili v osnutku pravnega predpisa lahko bolj izrecno določeni. Zadevna posvetovanja so se nanašala na primer na statistiko plačilne bilance, prenos statističnih podatkov med ECB in ESCB in NCB zunaj euroobmočja, nacionalne zahteve za statistično poročanje o različnih finančnih instrumentih in stanju naložb, obseg podatkov v kreditnem registru, poročanje nekaterih podatkov za namene finančne stabilnosti, dostop do centralnih registrov kreditov, uredbo o AnaCredit¹¹ in vlogo NCB zunaj euroobmočja pri zbiranju statističnih podatkov.

3.3.4 Plačilni sistemi in sistemi za poravnavo

Pretekla posvetovanja o plačilnih sistemih in sistemih za poravnavo so se nanašala na osnutke pravnih predpisov v zvezi z več vidiki delovanja plačilnih sistemov in sistemov za poravnavo, kot so pregled teh sistemov, centralne nasprotne stranke, dokončnost poravnave, neto poravnava ali bruto poravnava v realnem času, vidiki neto izravnave in zavarovanja, dematerializacija in/ali digitalizacija vrednostnih papirjev ter vpliv zahtev glede kibernetične varnosti na tržne infrastrukture.

⁹ V skladu s členom 14.4 Statuta ESCB lahko NCB opravljajo tudi funkcije, ki niso navedene v Statutu ESCB, razen če Svet ECB ugotovi, da so te funkcije v nasprotju s cilji in nalogami ESCB.

¹⁰ Uredba Sveta (ES) št. 2533/98 z dne 23. novembra 1998 o zbiranju statističnih informacij s strani Evropske centralne banke (UL L 318, 27.11.1998, str. 8).

¹¹ Uredba Evropske centralne banke (EU) 2016/867 z dne 18. maja 2016 o zbiranju podrobnih podatkov o kreditih in kreditnem tveganju (ECB/2016/13) (UL L 144, 1.6.2016, str. 44).

3.3.5 Pravila, ki se nanašajo na finančne institucije, kolikor pomembno vplivajo na stabilnost finančnih institucij in trgov

Člen 2(1), šesta alineja, Odločbe 98/415/ES govori o „pravilih, ki se nanašajo na finančne institucije, v kolikor pomembno vplivajo na stabilnost finančnih institucij in trgov“. Člen 2(1), šesta alineja, Odločbe 98/415/ES za države članice določa, da „se posvetujejo“ z ECB, kadar predlagani pravni predpisi „pomembno vplivajo“ na finančno stabilnost, razen če je njihov izključni namen prenos direktiv Unije, kakor je določeno v členu 1(2) Odločbe 98/415/ES¹². Člen 2(1), šesta alineja, Odločbe 98/415/ES bi bilo treba upoštevati tudi v povezavi s členom 25.1 Statuta ESCB, ki določa, da pristojni organi držav članic „lahko“ zaprosijo ECB za mnenje o „izvajanju zakonodaje Unije, ki se nanaša na bonitetni nadzor kreditnih institucij ter na stabilnost finančnega sistema“.

ECB sprejme veliko število mnenj v skladu s členom 2(1), šesta alineja, Odločbe 98/415/ES. ECB je sprejela več mnenj na podlagi posvetovanj o predlaganih spremembah institucionalne strukture nadzora v državah članicah. Redno je zaprosena tudi za mnenje o večjih spremembah ureditve nadzora kreditnih institucij in finančnih institucij, pravilih za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma ter reševanju, reorganizaciji in prenehanju kreditnih in finančnih institucij. ECB je bila pogosto zaprosena za mnenje o osnutkih pravnih predpisov, ki bi lahko imeli pomemben vpliv na trge, na primer o predpisih o dogovorih o finančnem zavarovanju, ureditvi listinjenja in kritih obveznic ter dematerializaciji vrednostnih papirjev.

Številna mnenja je ECB sprejela tudi v povezavi s krizo finančnih trgov, ko je bil cilj nacionalnih pravnih predpisov izboljšati sisteme jamstva za vloge ali zagotoviti ali okrepiti stabilnost finančnega trga.

Končno, ECB je bila zaprosena za mnenje o različnih osnutkih pravnih predpisov, ki bi lahko vplivali na prost pretok kapitala, politiko deviznega tečaja (na primer obdavčitev finančnih transakcij), posebne dajatve ali davke, ki se uporabljajo za kreditne in/ali finančne institucije in zakonodajo o prestrukturiranju pogojev hipotekarnih in drugih zasebnih posojil, ter o drugih osnutkih pravnih predpisov, ki so ekonomsko ali finančno pomembni.

3.3.6 Bonitetni nadzor kreditnih institucij

Kar zadeva pravno podlago za posvetovanje z ECB o osnutkih nacionalnih pravnih predpisov, povezanih z EMN, ne bi smeli šteti, da besedilo člena 2(1), šesta alineja, Odločbe 98/415/ES in zlasti sklicevanje na pravila, ki „pomembno vplivajo“ na finančno stabilnost, omejuje obveznost posvetovanja z ECB. Kakor je navedeno zgoraj, iz besedila uvodne izjave 3 in člena 2 Odločbe 98/415/ES jasno izhaja, da seznam področij iz člena 2(1) Odločbe 98/415/ES ni izčrpen. Z vzpostavitvijo EMN

¹² Glede slednjega glej oddelek 3.4 tega priročnika.

so naloge bonitetnega nadzora zdaj vključene tudi v področja pristojnosti ECB za namene njene svetovalne funkcije v skladu s členom 127(4) Pogodbe.

Posvetovanja nacionalnih organov o osnutkih pravnih predpisov v zvezi z bonitetnim nadzorom kreditnih institucij se nanašajo na pooblastila in naloge pristojnih nacionalnih organov; institucionalno strukturo in upravljanje pristojnih nacionalnih organov, tudi v zvezi z njihovim sodelovanjem v EMN; izmenjavo informacij; postopkovne vidike nadzora kreditnih institucij, kot je ocena sposobnosti in primernosti članov upravnega odbora kreditnih institucij; nadomestila za nadzor; oceno pomembnosti kreditnih institucij; ter tesno sodelovanje z državami članicami, ki niso uvedle eura.

3.4 Predpisi, s katerimi se izvaja pravo Unije

Člen 1(2) Odločbe 98/415/ES:

„2. Osnutek pravnih predpisov ne sme vključevati osnutkov predpisov, katerih izključni namen je prenos direktiv Skupnosti v zakonodajo držav članic.“

Kakor je navedeno zgoraj, državam članicam v skladu s členom 1(2) Odločbe 98/415/ES ni treba zaprositi za mnenje ECB o osnutkih nacionalnih pravnih predpisov, katerih izključni namen je prenos direktiv Unije v nacionalno pravo. Razlog za to izjemo je, da bi morala biti ECB že zaprosena za mnenje o predlaganem pravnem aktu Unije v skladu s členoma 127(4) in 282(5) Pogodbe in zato svetovalne funkcije ECB ni treba širiti na osnutke nacionalnih pravnih predpisov, ki zgolj prenašajo ta akt Unije v nacionalno pravo. Poleg tega niti Komisija niti ECB nista odgovorni za presojo, ali so nacionalni ukrepi za prenos združljivi z direktivami Unije.

ECB meni, da enaka izjema velja tudi za osnutke nacionalnih pravnih predpisov, katerih namen je izvesti uredbe Unije, omogočiti njihovo uporabo ali izvesti v njih predvidene opcije, pod pogojem, da ti osnutki nacionalnih pravnih predpisov na zadeve, ki spadajo na področja iz pristojnosti ECB, ne učinkujejo drugače kot sama uredba (glede katere bi se institucije Unije morale posvetovati z ECB).

Vendar zahteve po posvetovanju z ECB ni mogoče izključiti same po sebi v primerih, ko je namen osnutkov nacionalnih pravnih predpisov prenos direktiv (ali izvajanje ali uporaba uredb) in nacionalni organ, ki sprejema predpis, izkoristi polje proste presoje pri prenosu (ali izvajanju) onkraj tistega, kar je jasno določeno v direktivi ali uredbi. Kadar se s to prosto presojo bistveno vpliva na področja iz pristojnosti ECB, zlasti na vlogo in naloge ECB/Eurosistema/ESCB, predvsem z dodelitvijo nove naloge NCB ali z bistveno spremembo obstoječe naloge NCB, prevlada obveznost posvetovanja (ker se člen 2(1), tretja alineja, Odločbe 98/415/ES nanaša na NCB). Neodvisnost ECB in/ali NCB ter spoštovanje prepovedi denarnega financiranja v skladu z ustreznimi določbami Pogodbe ostajata močna sestavina vsake presoje, tudi presoje novih nalog NCB (ali bistvenih sprememb obstoječih nalog NCB), ki izhajajo iz direktiv ali uredb. V teh primerih se je treba posvetovati z ECB, ta pa lahko sprejme mnenje. Poleg tega so se države članice posvetovale z ECB o prenosu

direktive o kapitalskih zahtevah¹³, ECB pa je občasno sprejela mnenja na tem področju na podlagi svojih pristojnosti za bonitetni nadzor (na primer o osnutkih pravnih predpisov v zvezi ocenjevanjem pridobitve kvalificiranih deležev v kreditnih institucijah ter ocenjevanjem sposobnosti in primernosti imenovanih oseb v kreditnih institucijah). Države članice so se posvetovale z ECB tudi o prenosu direktive o sanaciji in reševanju bank¹⁴, ECB pa je sprejela mnenja, zlasti o zakonodaji, s katero se je NCB dodelila vloga pri reševanju, na primer z določitvijo NCB kot organa za reševanje ali določitvijo, da NCB zagotavlja kreditne linije za sistem jamstva za vloge.

ECB je v redkih primerih spodbujala nacionalne organe, naj se z njo posvetujejo o osnutkih pravnih predpisov, ki v nacionalno pravo prenašajo direktive Unije, ki so posebej pomembne za ESCB. Tako je bilo na primer pri direktivi o dokončnosti poravnave¹⁵ in direktivi o finančnih zavarovanjih¹⁶ ter njunih naknadnih spremembah¹⁷. Mnenja ECB na podlagi številnih posvetovanj o osnutkih predpisov, katerih namen je bil prenesti obe direktivi v nacionalno pravo, so koristno prispevala h krepitvi pravnega okvira za posle Eurosistema ter stabilnosti finančnega sistema.

ECB je na lastno pobudo izdala tudi mnenje o ratifikaciji ali izvajanju Sporazuma o poštnoplačilnih storitvah in nacionalne organe spodbudila, naj se z njo posvetujejo, če posamezni osnutki nacionalnih pravnih predpisov presegajo zgolj ratifikacijo sporazuma.

Države članice včasih na lastno pobudo prosijo ECB za mnenje o osnutkih pravnih predpisov, s katerimi se prenašajo direktive, čeprav tega niso dolžne storiti in se jih k temu niti ne spodbuja, na primer na področjih, kjer menijo, da ima ECB posebno strokovno znanje. V takih primerih se je ECB praviloma pripravljena odzvati na uradne in neuradne prostovoljne nacionalne prošnje za mnenje in dati smernice glede pripravljenih osnutkov ukrepov za prenos direktiv, tudi če ni formalne obveznosti posvetovanja z ECB, vendar le v obsegu, kolikor osnutek predpisa terja posebne pripombe, ki se nanašajo na področja iz pristojnosti ECB.

Decembra 2010 je bil ustanovljen Evropski odbor za sistemska tveganja (ESRB) kot nov organ, pooblaščen za nadzor tveganj v celotnem finančnem sistemu. ESRB lahko med drugim izdaja priporočila na področjih iz svoje pristojnosti in v skladu s

---

¹³ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

¹⁴ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

¹⁵ Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L 166, 11.6.1998, str. 45).

¹⁶ Direktiva 2002/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. junija 2002 o dogovorih o finančnem zavarovanju (UL L 168, 27.6.2002, str. 43).

¹⁷ Zlasti z Direktivo 2009/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o spremembi Direktive 98/26/ES o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev in Direktive 2002/47/ES o dogovorih o finančnem zavarovanju glede povezanih sistemov in bančnih posojil (UL L 146, 10.6.2009, str. 37). V naslednjih letih so bile sprejete nadaljnje (manjše) spremembe.

členom 17 Uredbe (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁸ spremlja nadaljnje ukrepanje po priporočilih. Glede na vlogo ESRB v teh zadevah se z ECB ni treba posvetovati o osnutkih pravnih predpisov, s katerimi se izvajajo priporočila ESRB, pri čemer to ne posega v splošno obveznost držav članic, da se posvetujejo z ECB, v skladu s Odločbo 98/415/ES, kakor je opisano v tem priročniku.

---

¹⁸ Uredba (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L 331, 15.12.2010, str. 1).

4 Primeri, v katerih ECB zavrne sprejetje mnenja na podlagi zahteve za posvetovanje

4.1 Pisma o nesprejetju mnenja

ECB ni dolžna sprejeti mnenja in ga zato ne bo sprejela samodejno na podlagi vsakega posvetovanja. Vendar to ne posega v obveznost držav članic, da se posvetujejo z ECB, kadar se zadevni osnutki pravnih predpisov zgolj obrobno dotikajo področij iz pristojnosti ECB.

ECB ne bo sprejela mnenja, kadar se osnutki pravnih predpisov zgolj obrobno dotikajo področij iz pristojnosti ECB, ne da bi nanje bistveno vplivali. Če se osnutek pravnega predpisa zgolj sklicuje na temo, navedeno v Odločbi 98/415/ES, ali se zadevni pravni okvir zgolj formalno ali administrativno spreminja, to ne bi smelo nujno voditi do sprejetja mnenja ECB.

ECB ne bo sprejela mnenja, kadar gre pri osnutkih pravnih predpisov za prenos zakonodaje Unije, razen če nacionalni organ, ki sprejema predpis, pri prenosu izkoristi polje proste presoje in bistveno vpliva na področja iz pristojnosti ECB, zlasti na vlogo in naloge ECB/Eurosistema, predvsem z dodelitvijo nove naloge NCB ali z bistveno spremembo obstoječe naloge NCB.

ECB je ponovno proučila potrebo po sprejetju mnenja, če osnutki pravnih predpisov dodelijo NCB novo nalogo ali bistveno spremenijo obstoječo nalogo NCB, ob upoštevanju načel, določenih v sodbi v zadevi Banka Slovenije¹⁹. Glede na sodbo v zadevi Banka Slovenije ECB ne sprejme samodejno mnenja o nacionalni zakonodaji zaradi dejstva, da ta dodeljuje NCB novo nalogo ali bistveno spreminja obstoječo nalogo NCB, razen če nova naloga posega v neodvisnost NCB ali krši prepoved denarnega financiranja ali sicer njena pomembnost za področja iz pristojnosti ECB ni obrobna.

Kadar se ECB uradno zaprosi za mnenje o osnutku pravnega predpisa in ECB odloči, da mnenja ne bo sprejela, bo uradno odgovorila s pismom o nesprejetju mnenja, naslovljenim na organ, ki se posvetuje. V pismu o nesprejetju mnenja se podrobno navedejo razlogi, zakaj ECB na podlagi konkretnega posvetovanja ni sprejela mnenja, in v njem se lahko organ, ki se posvetuje, napoti na relevantna predhodno sprejeta mnenja²⁰. Vsa taka pisma so dostopna na spletišču EUR-Lex.

¹⁹ Zadeva C-45/21, Banka Slovenije, ECLI:EU:C:2022:670.

²⁰ Glej na primer LET/2024/01251 in LET/2024/05161.

4.2 Možnost neuradne zahteve

Če želi organ, ki se posvetuje, od ECB prejeti neuradne usmeritve v zvezi s potrebo po posvetovanju z ECB v posameznem primeru, se lahko pred predložitvijo uradne zahteve za posvetovanje z ECB vzpostavi neuradni stik med nacionalnimi organi in zadevno NCB na eni strani ter zaposlenimi v ECB na drugi strani. Stik z ECB v zvezi s takimi neuradnimi zahtevami za usmeritve se lahko vzpostavi prek zadevne NCB ali s predložitvijo zahtev na naslov: LegalActs.Team@ecb.europa.eu.

S takimi neuradnimi zahtevami se lahko preprečijo posvetovanja v primerih, ko organ, ki se posvetuje, ni povsem prepričan, ali je sprejetje mnenja ECB potrebno. Neuradni zahtevi bi bilo treba priložiti osnutke pravnih predpisov ali dovolj podroben opis načrtovanih predpisov.

5 Postopek posvetovanja

Člen 4 Odločbe 98/415/ES:

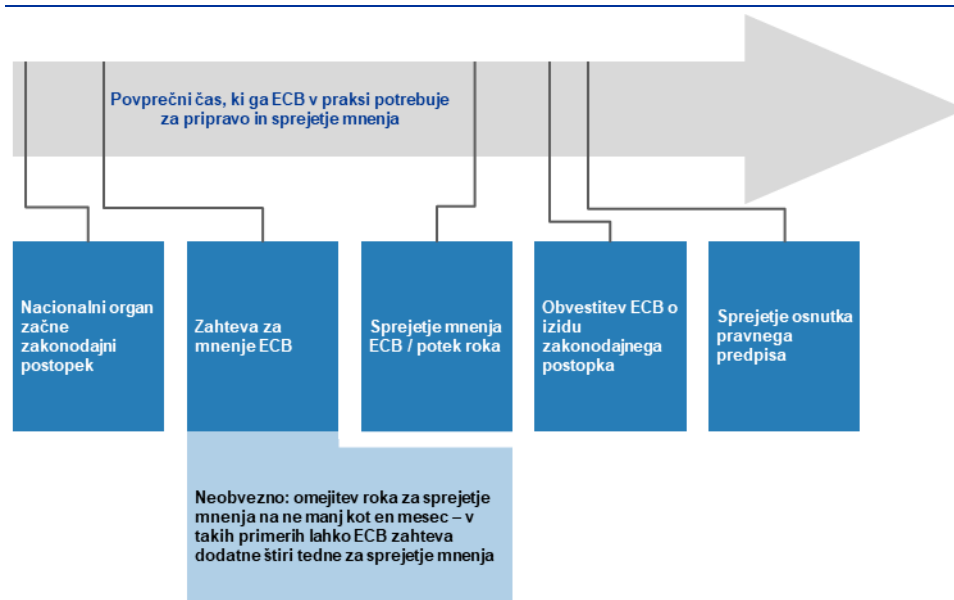
„Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev dejanskega spoštovanja te odločbe. V ta namen vsaka država članica zagotovi, da v ustrezni fazi pride do posvetovanja z ECB, kar omogoča organu, ki je dal pobudo za osnutek pravnega predpisa, da še pred sprejemom odločitve o njeni vsebini upošteva mnenja ECB ter da je mnenje ECB posredovano organu, ki sprejema predpise, če je ta organ različen od organa, ki je pripravil osnutke predpisov.“

5.1 Ustrezen čas za posvetovanje z ECB

V skladu s členom 4 Odločbe 98/415/ES se je treba z ECB posvetovati „v ustrezni fazi“ zakonodajnega postopka. To pomeni, da bi morali nacionalni postopki zagotavljati, da se posvetovanje opravi v taki točki postopka, da ima ECB dovolj časa za proučitev osnutka pravnega predpisa (in po potrebi za njegov prevod) ter za sprejetje mnenja v vseh potrebnih jezikovnih različicah. To zadevnim nacionalnim organom tudi omogoča, da upoštevajo mnenje ECB, preden se predpis sprejme.

Slika 2

Postopek posvetovanja o osnutkih pravnih predpisov

Vir: ECB.

Kadar osnutek pravnega predpisa pripravi organ, ki ni organ, ki predpis sprejema, člen 4 Odločbe 98/415/ES zahteva, da se posvetovanje glede takega predpisa opravi ob času, ki omogoča organu, ki je dal pobudo za osnutek pravnega predpisa, da presodi, ali bi bilo treba osnutek pravnega predpisa spremeniti, da bi se prilagodil

mnenju ECB, tj. preden se osnutek pošlje organu, ki predpis sprejema. Hkrati člen 4 Odločbe 98/415/ES nacionalnim organom ne preprečuje dejanj v skladu z njihovimi zakonodajnimi postopki, ki ne vplivajo na vsebino osnutka pravnega predpisa.

Iz besedila člena 3(4) Odločbe 98/415/ES izhaja, da so države članice dolžne začasno ustaviti postopek sprejemanja osnutka pravnega predpisa, dokler ne prejmejo mnenja ECB. To ne pomeni, da je treba do predložitve mnenja ECB začasno ustaviti celoten nacionalni zakonodajni postopek (na primer pripravljalna dela stalnih parlamentarnih odborov ali razpravo o drugih mnenjih, ki so jih predložili nacionalni organi). Pomeni pa, da mora imeti organ, ki predpis sprejema, možnost, da smiselno pretehta mnenje ECB, preden sprejme odločitev o vsebini predpisa. Če je bil rok za predložitev mnenja ECB omejen²¹ in je ta rok potekel, lahko zadevni nacionalni organ nadaljuje postopek sprejemanja. Vendar so tudi v tem primeru nacionalni organi dolžni upoštevati mnenje ECB, vse dokler predpis ni sprejet.

Oktobra 2011 je predsednik ECB vsem nacionalnim organom, ki se posvetujejo, poslal pismo, s katerim jih je opomnil, da „morajo v skladu s členom 4 Odločbe 98/415/ES sprejeti potrebne ukrepe za zagotovitev dejanskega spoštovanja te odločbe, tako da se pravilno posvetujejo z ECB o osnutkih pravnih predpisov na področjih v njeni pristojnosti²² v ustrezni fazi zakonodajnega postopka“. Predsednik ECB je poleg tega priporočil, „da se vzpostavijo ustrezni notranji postopki, ki bodo zagotovili, da se bo posvetovanje z ECB opravilo v ustrezni fazi, tako da bo pred sprejetjem zadevnega pravnega predpisa organ, ki se posvetuje, oziroma organ, ki pravni predpis sprejema, lahko upošteval mnenje ECB. Če se v zakonodajnem postopku osnutki predpisov bistveno spremenijo, se je treba znova posvetovati“.

5.2 Zahteva za mnenje

5.2.1 Oblika zahteve in spremljajoči dokumenti

Uradno zahtevo za mnenje je treba nasloviti na predsednika ECB v pisni obliki²³, kakor je navedeno v členu 3(1) Odločbe 98/415/ES. Postopek za sprejetje mnenja ECB se začne, ko predsednik ECB prejme zahtevo za mnenje. ECB pozdravlja vsakršno neuradno komunikacijo na ravni zaposlenih med nacionalnimi organi, ki se posvetujejo, in pravno službo ECB. Vendar se uradni postopek posvetovanja začne šele, ko predsednik ECB prejme uradno zahtevo za mnenje.

Zahteva bi morala vsebovati dovolj stabilno različico osnutka pravnega predpisa, da lahko ECB da mnenje o njej. Če osnutek pravnega predpisa vsebuje veliko določb, ki urejajo različne zadeve, ECB priporoča, da organ, ki se posvetuje, navede določbe, glede katerih naj ECB še posebej da pripombe. To je posebej pomembno, kadar je

²¹ Glej oddelek 5.3 tega priročnika.

²² To vključuje tudi predpise, ki jih ne potrjuje parlament. Iz obveznosti posvetovanja so izvzeti samo tisti osnutki pravnih predpisov, katerih izključni namen je prenos prava Unije.

²³ ECB je pripravljena prejemati zahteve za mnenje, ki so ustrezno podpisane in naslovljene, tudi v obliki skenirane priloge po elektronski pošti na naslov office.president@ecb.europa.eu.

osnutek pravnega predpisa namenjen predvsem za prenos ali zagotovitev učinkovanja zakonodaje Unije, vsebuje pa tudi dodatne določbe, ki presegajo zgolj prenos in spadajo na področja iz pristojnosti ECB.

ECB priporoča, da organ, ki se posvetuje, priloži kratko obrazložitev, ki opisuje predmet in glavne cilje osnutka pravnega predpisa, fazo nacionalnega zakonodajnega postopka ter imena in podatke kontaktnih oseb, ki lahko pojasnijo morebitna vprašanja o osnutku pravnega predpisa, ki se pojavijo, ko ECB pripravlja mnenje. ECB priporoča, da organ, ki se posvetuje, navede rok, v katerem naj ECB izda mnenje²⁴.

Zahtevana dokumentacija za nacionalna posvetovanja:

Obvezno	Priporočeno
<p>Pisna zahteva za mnenje, naslovljena na predsednika ECB</p> <p>Osnutek pravnega predpisa</p>	<p>Navedba roka, v katerem naj ECB da mnenje.</p> <p>Kratka obrazložitev, v kateri se navedejo:</p> <ul style="list-style-type: none"> • predmet in glavni cilji osnutka pravnega predpisa; • faza nacionalnega zakonodajnega postopka ter podatki o kontaktni osebi. • Če je osnutek nacionalnega pravnega predpisa dolg ali zapleten, navedba določb, glede katerih naj ECB še posebej da pripombe. • Če gre pri zahtevi za primer izjemne nujnosti, bi angleški prevod obrazložitve in glavnih določb osnutka, predloženega v mnenje, znatno olajšal postopek.

5.2.2 Jezik zahteve

Zahteva za mnenje in spremljajoči dokumenti se lahko predložijo v uradnem jeziku zadevne države članice (ali v enem od uradnih jezikov te države članice, če jih je več). Zlasti če gre pri zahtevi za primer izjemne nujnosti²⁵, ECB ceni angleški prevod obrazložitve in glavnih določb osnutka pravnega predpisa, predloženega v mnenje, da se zagotovi nemoten potek postopka posvetovanja. Pri tem se upošteva, da je angleščina delovni jezik ECB in jezik, v katerem Svet ECB ob sodelovanju Razširjenega sveta sprejme mnenja ECB. To ECB tudi omogoča, da začne pripravljati mnenja nemudoma po prejemu zahteve za mnenje, ne da bi morala čakati na prevode. Vendar pa zaradi tega, ker takega prevoda ni, zahteva za mnenje ECB ne sme biti vložena pozneje.

5.3 Roki

Člen 3 Odločbe 98/415/ES:

1. „Nacionalni organi držav članic, ki pripravljajo osnutke pravnih predpisov, lahko, kadar je to potrebno, ECB omejijo rok za predložitev mnenja, vendar ne na manj kot en mesec od dneva, ko je predsednik ECB prejel obvestilo o skrajšanju roka.

²⁴ Glej oddelek 5.3 tega priročnika.

²⁵ Glej oddelek 5.3 tega priročnika.

2. Zaradi izjemne nujnosti se rok lahko skrajša. V tem primeru organ, ki se posvetuje z ECB, obrazloži nujnost.
3. ECB lahko v primernem času zahteva podaljšanje roka za dodatne štiri tedne. Te prošnje organ, ki se posvetuje z ECB, ne sme neupravičeno zavrniti.
4. Kljub temu, da mnenje ni bilo dano v določenem roku, sme nacionalni organ, ki se posvetuje z ECB, sprejeti nadaljnje ukrepe. V primeru, ko je mnenje ECB prejeto po preteku roka, morajo države članice zagotoviti, da bodo organi iz člena 4 obveščeni o mnenju ECB.“

Odločba 98/415/ES ne določa roka za sprejetje mnenja ECB, vendar izkušnje kažejo, da je v povprečju potrebnih okrog šest tednov. Vendar postopek lahko traja dlje²⁶, čas, ki je dejansko potreben za sprejetje mnenja, pa je seveda odvisen od narave, kompleksnosti in občutljivosti zadevnega osnutka pravnega predpisa.

V skladu s členom 3(1) Odločbe 98/415/ES „organi držav članic, ki pripravljajo osnutke pravnih predpisov, lahko, kadar je to potrebno, ECB omejijo rok za predložitev mnenja“. Vendar pa ta rok ne sme biti krajši od enega meseca po datumu, ko je ECB prejela to obvestilo.

Izkušnje kažejo, da države članice ta najkrajši rok enega meseca včasih napačno razlagajo kot splošen najdaljši rok. V večini primerov je za pripravo in sprejetje mnenj ECB potreben čas, da se pripravi različica osnutka pravnega predpisa v angleščini, da se uskladi delo pristojnih poslovnih področij ECB, ki so vključena v pripravo osnutka mnenja, ter da se prejmejo in upoštevajo pripombe guvernerjev NCB v pisnem postopku. Številna mnenja v zvezi s področjem nadzora vključujejo tudi posvetovanje z Nadzornim odborom, preden se osnutek mnenja predloži Svetu ECB v dokončno sprejetje.

V praksi se je izkazalo, da je rok enega meseca precej kratek. Možnost organov, ki se posvetujejo, da določijo rok, bi zato morala biti omejena na primere, ko obstaja nujna potreba, da nacionalni organi prejmejo mnenje ECB v enem mesecu. Kakor ECB v mnenjih pogosto ponavlja, dejstvo, da je nacionalni zakonodajni postopek že v pozni fazi, ni zadosten razlog za to, da organi, ki se posvetujejo, zahtevajo nujno sprejetje mnenja ECB.

V skladu s členom 3(2) Odločbe 98/415/ES se lahko rok zaradi izjemne nujnosti skrajša. V teh resnično izjemnih primerih mora organ, ki se posvetuje, izrecno navesti razloge za nujnost zadeve. Organe, ki se posvetujejo, se spodbuja, da sledijo smernicam iz uvodne izjave 6 Odločbe 98/415/ES, ki navaja, da mora dialog med organi, ki se posvetujejo, in ECB omogočiti, da ECB v nujnih primerih da mnenje pravočasno, ne da bi to posegalo v njeno zmožnost, da dovolj podrobno preveri osnutek pravnega predpisa. Kot je navedeno v oddelkih 5.2.1 in 5.2.2 tega priročnika, ECB tudi ceni angleški prevod obrazložitve in glavnih določb osnutka pravnega predpisa, predloženega v mnenje. Vendar pa zaradi tega, ker takega prevoda ni, zahteva za mnenje ECB ne sme biti vložena pozneje.

---

²⁶ Glej spodaj v tem oddelku.

V skladu s členom 3(3) Odločbe 98/415/ES lahko ECB v primerih, ko je organ, ki se posvetuje, omejil rok, zahteva podaljšanje tega roka za dodatne štiri tedne. Člen 3(3) določa, da organ, ki se posvetuje z ECB, te prošnje ne sme neupravičeno zavrniti.

Člen 3(4) Odločbe 98/415/ES določa: „Kljub temu, da mnenje ni bilo dano v določenem roku, sme nacionalni organ, ki se posvetuje z ECB, sprejeti nadaljnje ukrepe.“ To pomeni, da lahko ustrezni organi po poteku roka nadaljujejo s postopkom sprejemanja osnutka pravnega predpisa, ki je bil v času posvetovanja z ECB začasno ustavljen. Vendar pa je organ, ki se je posvetoval, še naprej dolžan upoštevati mnenje ECB (in nanj opozoriti organ, ki predpis sprejema, če gre za dva različna organa), dokler predpis ni dokončno sprejet.

5.4 Potrdilo o prejemu

Ko ECB prejme zahtevo za mnenje, pošlje organu, ki se posvetuje, potrdilo o prejemu v jeziku, v katerem je predložena zahteva za mnenje.

Spremljajoči dokumenti in angleški prevod se pošljejo članom Sveta ECB in Razširjenega sveta ECB, ko se jim predloži osnutek mnenja.

5.5 Priprava in sprejetje mnenja ECB

Po prejemu zahteve za mnenje ECB oblikuje skupino za pripravo mnenja. V tej skupini so strokovnjaki iz ustreznih poslovnih področij glede na temo posvetovanja. Odvisno od dejavnikov, kot so narava, kompleksnost in dolžina osnutka pravnega predpisa ter njegova dostopnost v angleščini, se čas priprave osnutka mnenja giblje od nekaj dni do v povprečju šest tednov. Pri pripravi mnenja ECB se upoštevajo tudi utemeljeni razlogi, zaradi katerih se zahteva (izjemno) nujno sprejetje mnenja.

Mnenje je pravni instrument ECB in praviloma je organ odločanja, ki je odgovoren za sprejetje mnenj ECB, Svet ECB. V ta postopek odločanja so vključeni tudi člani Razširjenega sveta, da prispevajo k svetovalni funkciji ECB. Zato se osnutek mnenja, ko se njegova priprava zaključi in ga odobri Izvršilni odbor, predloži Svetu ECB in članom Razširjenega sveta, da dajo pripombe nanj. To je pisni postopek, ki običajno traja približno en teden.

V zvezi z mnenji ECB v postopku sprejemanja, ki se nanašajo na bonitetni nadzor kreditnih institucij, se Svet ECB lahko posvetuje tudi z Nadzornim odborom.

Po prejemu pripomb ECB pregleda osnutek mnenja, čemur sledi nov pisni postopek za morebitne dodatne pripombe, ki traja nekaj dni. Vendar se rok za pripombe v tem drugem pisnem postopku lahko razlikuje glede na naravo posvetovanja ter število in kompleksnost pripomb, prejetih v prvem pisnem postopku. V drugem pisnem postopku dajo člani Sveta ECB in Razširjenega sveta običajno pripombe samo v zvezi s spremembami, ki so bile uvedene pri pregledu osnutka mnenja.

Organe, ki se posvetujejo, se poziva, da pri določitvi roka za predložitev mnenja ECB upoštevajo kompleksnost postopka posvetovanja.

5.6 Jezikovna ureditev

Mnenja, ki jih zahteva nacionalni organ, se sprejmejo v uradnem jeziku zadevne države članice (ali v jeziku, v katerem je bila predložena zahteva za mnenje, če ima država članica več uradnih jezikov) in v angleščini.

5.7 Pošiljanje mnenja in njegovo nadaljnje upoštevanje

Mnenje se po sprejetju pošlje organu, ki se je posvetoval. Člen 4 Odločbe 98/415/ES zahteva, da organ, ki se je posvetoval, „še pred sprejemom odločitve o njeni vsebini upošteva mnenja ECB“ in z mnenjem ECB seznanjeni organ, ki sprejema predpise, če je ta organ različen od organa, ki se je posvetoval.

ECB ceni, če po koncu zakonodajnega postopka prejme pravni predpis v dokončno sprejetem besedilu. Kadar se je o osnutku pravnega predpisa opravilo posvetovanje z ECB, ECB priporoča, da organ, ki se je posvetoval, pošlje sprejeti pravni predpis ali sklic nanj sekretariatu ECB.

5.8 Objava

Svet ECB je postopoma razširil svojo politiko preglednosti v zvezi z nacionalnimi posvetovanji. Od junija 2020 se vsa mnenja ECB skupaj s pismi o nesprejetju mnenj ECB na podlagi zahtev za posvetovanje in pismi o ugotovitvi, da nacionalni organi niso spoštovali obveznosti posvetovanja z ECB o osnutkih pravnih predpisov, objavijo na spletišču EUR-Lex. Na zahtevo organa, ki se posvetuje, in če obstajajo posebni razlogi, da se mnenje ne objavi nemudoma, se mnenje objavi najpozneje v šestih mesecih po sprejetju. Odložena objava mnenj je v praksi zelo redka.

5.8.1 Razdelek ECB na spletišču EUR-Lex

Razdelek ECB na spletišču EUR-Lex omogoča hiter in enostaven dostop do vseh mnenj ECB v relevantnih jezikih. Na tem mestu lahko uporabnik išče po področjih iz pristojnosti ECB. V ločenem okviru se prikazujejo nedavno objavljeni pravni akti, na voljo pa je tudi popoln seznam pravnih aktov, razvrščenih po datumih, z možnostjo filtriranja, da se prikažejo samo mnenja ECB. Interaktivna infografika prikazuje statistične podatke v zvezi z mnenji ECB in omogoča enostaven dostop do zbirk glede na vrsto akta, področje ali leto sprejetja. Mnenja ECB je mogoče iskati po ključnih besedah, številki dokumenta, letu sprejetja ali drugih iskalnih kriterijih. Na voljo so dostop do angleške in nacionalne jezikovne različice vsakega mnenja, povezave mnenja z drugimi dokumenti in prikaz postopka, ki je vodil do sprejetja

vsakega mnenja. Koristne informacije in navodila za uporabo spletišča EUR-Lex so tudi na spletišču ECB.

Slika 3

Vstopna stran razdelka ECB na spletišču EUR-Lex

Evropska centralna banka

Evropska centralna banka (ECB) je institucija EU, ki deluje po jasnih pravilih, ki so določena v primarnem in sekundarnem pravu EU. ECB lahko pri opravljanju svojih nalog sprejema pravne akte ter daje in objavlja mnenja o predlagani zakonodaji na področjih iz svoje pristojnosti. V tem razdelku najdete vse pravne akte ECB – vključno s spremembami, popravki in prečiščenimi različicami – v vseh relevantnih uradnih jezikih EU ter sodno prakso, pomembno za ECB.

Iskanje po področjih

- Pravni okvir ESCB
- Institucionalne določbe ECB**
- Denarna politika in operacije denarne politike**
- Plačilni sistemi in sistemi za poravnavo**
- Bankovci in kovanci, plačilna sredstva in valutna vprašanja**
- Devizno poslovanje in devizne rezerve**
- Statistika**
- Stabilnost finančnih trgov
- Bančni nadzor**

Vizualna navigacija

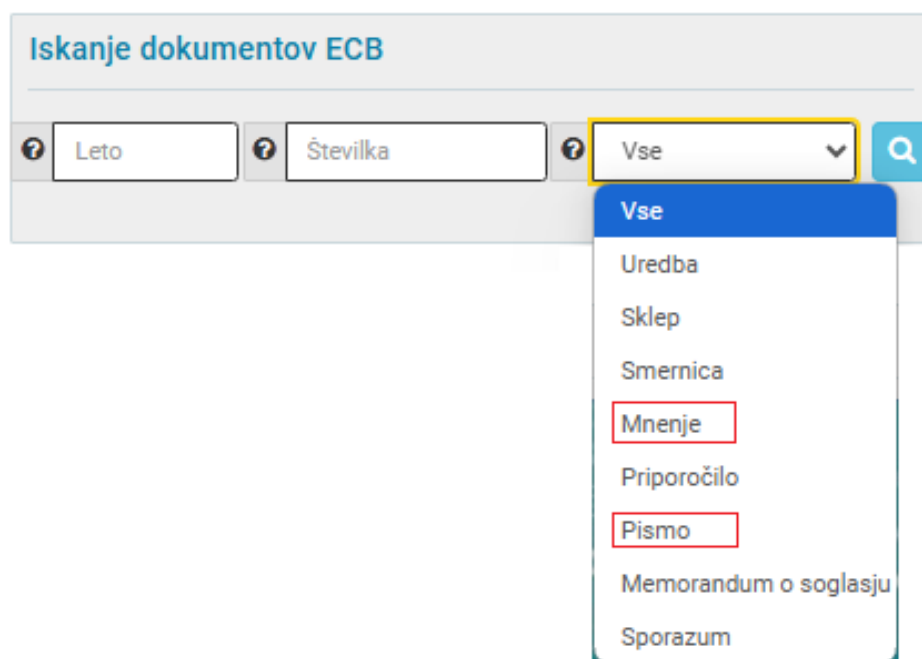
Kategorija	Število dokumentov
Mnenja o predlogih za zakonodajo EU	244
Mnenja o osnutkih nacionalne zakonodaje	1347
Priporočila	141

Iskanje dokumentov ECB

Iskanje po sodnih zadevah, povezanih z ECB

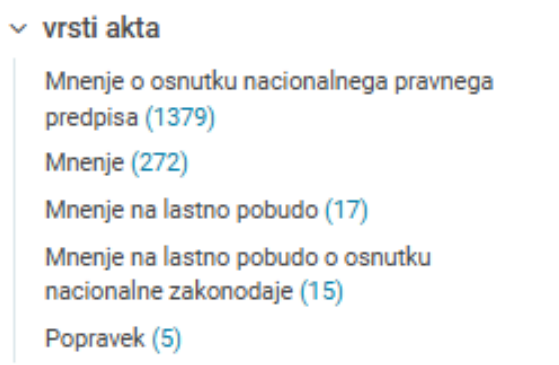
Slika 4

Vsa mnenja in pisma ECB so na voljo v razdelku ECB na spletišču EUR-Lex.

Slika 5

Pravni akti se lahko omejijo glede na njihove značilnosti (tukaj je prikazana vrsta akta) z uporabo filtrov na levi strani rezultatov iskanja.

6 Spoštovanje obveznosti posvetovanja z ECB

Da se zagotovi izpolnjevanje obveznosti posvetovanja z ECB, člen 4 Odločbe 98/415/ES od držav članic zahteva, da sprejmejo potrebne ukrepe „za zagotovitev dejanskega spoštovanja“ navedene odločbe. ESCB pozorno spremlja domače zakonodajno dogajanje glede tistih osnutkov pravnih predpisov, ki spadajo na področja iz pristojnosti ECB. ESCB tudi redno spremlja in poroča, ali nacionalni organi spoštujejo obveznost posvetovanja z ECB o takih osnutkih pravnih predpisov. Poleg tega ECB na podlagi ugotovitve o kršitvi obveznosti posvetovanja z ECB glede osnutkov pravnih predpisov na področjih iz njene pristojnosti pošlje o tem uradno obvestilo ustreznemu pristojnemu nacionalnemu organu ter v vednost guvernerju NCB zadevne države članice in Komisiji.

Jasni primeri nespoštovanja obveznosti posvetovanja z ECB, ki so pomembni ali ponavljajoči, se vključijo tudi v letno poročilo ECB. Taki primeri nespoštovanja se štejejo za „jasne“, kadar objektivno ni nobenega pravnega dvoma, da bi se bilo treba posvetovati z ECB. Primeri nespoštovanja obveznosti posvetovanja z ECB se štejejo za „pomembne“, (a) kadar bi ECB, če bi se posvetovanje pravilno izvedlo, podala pomembne kritične pripombe glede vsebine zakonodajnega predloga ali (b) kadar je nespoštovanje te obveznosti splošnega pomena za ESCB. Za ta namen se šteje, da so splošnega pomena za ESCB primeri nespoštovanja obveznosti posvetovanja o osnutkih nacionalnih pravnih predpisov, ki NCB dodeljujejo novo nalogo ali bistveno spremenijo obstoječo nalogo NCB. S tem stališčem glede splošnega pomena se poudarja, da se morajo nacionalni organi načeloma še vedno posvetovati z ECB, kadar pride do take dodelitve ali spremembe (ker se člen 2(1), tretja alineja, Odločbe 98/415/ES nanaša na NCB), ne glede na načela iz oddelka 4 tega priročnika v zvezi z nesprejetjem mnenj ECB. Primer se šteje za „ponavljajoč“, če se ista država članica v dveh zaporednih letih vsaj trikrat ni posvetovala z ECB, pri čemer se je vsaj en primer nespoštovanja obveznosti posvetovanja zgodil v zadnjem obravnavanem letu.

ECB tudi pozdravlja, da se jo seznanijo z odzivi na njena mnenja in da prejme v informacijo podrobnosti o spremembah.

7 Pravne posledice nespoštovanja obveznosti posvetovanja z ECB

Nespoštovanje obveznosti posvetovanja z ECB glede osnutkov pravnih predpisov na področjih iz njene pristojnosti pomeni kršitev Odločbe 98/415/ES in lahko vodi v postopek zaradi kršitve Pogodbe pred Sodiščem. Ta postopek lahko začne Evropska komisija proti zadevni državi članici v skladu s členom 258 Pogodbe²⁷ ali druga država članica v skladu s členom 259 Pogodbe. Obveznost posvetovanja z ECB v skladu z Odločbo 98/415/ES je natančno, jasno in nepogojno določena, kar pomeni, da se lahko posamezniki sklicujejo nanjo pred nacionalnimi sodišči. Nacionalna sodišča se tako lahko zaprosijo, da odločijo o veljavnosti ali izvršljivosti nacionalnega predpisa, ki je bil sprejet brez posvetovanja z ECB²⁸. Prav tako lahko nacionalna sodišča v skladu s členom 267 Pogodbe pri Sodišču vložijo predlog za sprejetje predhodne odločbe v zvezi z vprašanjem, ali je nacionalni predpis, ki je bil sprejet brez posvetovanja z ECB, veljaven in izvršljiv. Sodišče je torej tisto, ki določi pravne posledice nespoštovanja obveznosti posvetovanja z ECB o nacionalni zakonodaji, ki izhajajo iz prava Unije.

Sodišče je bilo večkrat zaproseno, da odloči o izvršljivosti nacionalnih predpisov, sprejetih brez predhodnega uradnega obvestila Evropski komisiji, kakor ga zahtevajo posamezni akti Unije²⁹. V nekaterih teh primerih, ki se vsi nanašajo na postopek za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov (ki je zdaj določen v Direktivi (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta³⁰, ki je razveljavila Direktivo 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta³¹), je Sodišče odločilo, da se nacionalni predpis, ki je bil sprejet, preden je bila o njem obveščena Komisija, šteje za sprejetega ob kršitvi bistvene procesne zahteve in kot tak ni izvršljiv proti posameznikom³². Poleg tega morajo biti v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča tožnikom, ki želijo uveljaviti zahtevke po pravu Unije, na voljo vsa pravna sredstva, ki

²⁷ Če se NCB, ki ima regulativna pooblastila, ne posvetuje z ECB v skladu z Odločbo 98/415/ES, lahko ECB sama začne postopek za ugotavljanje kršitev Pogodbe v skladu s členom 271, točka (d), Pogodbe in členom 35.6 Statuta ESCB.

²⁸ Glej na primer sodbo ciprskega vrhovnega sodišča z dne 15. septembra 2015 v združenih zadevah št. 1551–1571/2011.

²⁹ Glej med drugim zadevo 174/84, Bulk Oil proti Sun International, ECLI:EU:C:1986:60; zadevo C-194/94, CIA Security International proti Signalson in Securitel, ECLI:EU:C:1996:172; zadevo C-226/97, Lemmens, ECLI:EU:C:1998:296; zadevo C-235/95, AGS Assedic Pas-de-Calais, ECLI:EU:C:1998:365; zadevo C-443/98, Unilever, ECLI:EU:C:2000:496; zadevo C-159/00, Sapod Audic, ECLI:EU:C:2002:343; zadevo C-303/04, Lidl Italia, ECLI:EU:C:2005:528.

³⁰ Direktiva (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe (kodificirano besedilo) (UL L 241, 17.9.2015, str. 1).

³¹ Direktiva 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov (UL L 204, 21.7.1998, str. 37).

³² Glej zadevo C-303/04, Lidl Italia, ECLI:EU:C:2005:528, ki se sklicuje na zadevo C-194/94, CIA Security International proti Signalson in Securitel, ECLI:EU:C:1996:172, in zadevo C-226/97, Lemmens, ECLI:EU:C:1998:296; glej tudi zadevo C-443/98, Unilever, ECLI:EU:C:2000:496, in zadevo C-159/00, Sapod Audic, ECLI:EU:C:2002:343. Sodišče meni, da je namen obveznosti predhodnega obveščanja Komisije o tehničnih standardih in tehničnih predpisih, uvedenih z nacionalnim pravom, s preventivnim nadzorom zaščititi prosti pretok blaga, ki je eden od temeljev Unije: ta obveznost je torej bistvena, da se prepreči nastanek tehničnih preprek in ovir za prosti pretok na enotnem trgu.

so običajno na razpolago po nacionalnem pravu³³. V državah članicah, kjer imajo posamezniki pravico začeti postopek za razglasitev ničnosti nacionalnega pravnega predpisa zaradi bistvenih procesnih napak, bi morali imeti posamezniki tudi pravico zahtevati razglasitev ničnosti nacionalnih pravnih predpisov, sprejetih ob kršitvi bistvene procesne zahteve prava Unije, kot je predhodno posvetovanje z ECB.

---

³³ Glej na primer zadevo 158/80, Rewe, ECLI:EU:C:1981:163; zadevo C-228/98, Dounias, ECLI:EU:C:2000:65.

Priloga

Odločba Sveta z dne 29. junija 1998 o posvetovanju nacionalnih organov z Evropsko centralno banko glede osnutkov pravnih predpisov³⁴

Svet Evropske unije

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, zlasti člena 105(4) in člena 4 Protokola o Statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, ki je priložen Pogodbi,

ob upoštevanju predloga Komisije³⁵,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta³⁶,

ob upoštevanju mnenja Evropskega monetarnega inštituta³⁷,

v skladu s postopki iz člena 106(6) Pogodbe in člena 42 navedenega protokola,

(1) ker bo Evropska centralna banka (ECB) ustanovljena takoj po imenovanju Izvršilnega odbora ECB;

(2) ker Pogodba določa, da se morajo nacionalni organi posvetovati z ECB o osnutkih pravnih predpisov na področjih v pristojnosti ECB; ker mora Svet določiti omejitve in pogoje za taka posvetovanja;

(3) ker obveza nacionalnih organov držav članic, da se morajo posvetovati z ECB, ne sme posegati v področje odgovornosti teh organov za zadeve, ki sodijo v okvir zadevnih osnutkov; ker se morajo države članice posvetovati z ECB glede osnutka kakršnega koli nacionalnega predpisa na področjih v pristojnosti ECB v skladu s členom 105(4) Pogodbe; ker seznam področij iz člena 2 te odločbe ni popoln; ker šesta alinea člena 2 te odločbe ne posega v sedanjo razdelitev pristojnosti za politiko glede bonitetnega nadzora kreditnih institucij in stabilnosti finančnega sistema;

(4) ker so monetarne funkcije in ukrepi Evropskega sistema centralnih bank (ESCB) opredeljeno v Statutu ESCB in ECB; ker so centralne banke soudeleženih držav članic sestavni del ESCB in se morajo ravnati v skladu s smernicami in navodili ECB; ker se morajo v tretji fazi Ekonomske in monetarne unije (EMU) nacionalni organi neudeleženih držav članic posvetovati z ECB glede osnutkov pravnih predpisov, ki zadevajo instrumente monetarne politike;

---

³⁴ UL L 189, 3.7.1998, str. 42.

³⁵ UL C 118, 17.4.1988, str. 11.

³⁶ UL C 195, 22.6.1988.

Mnenje podano 6. aprila 1998 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

(5) ker dokler države članice ne sodelujejo pri monetarni politiki ESCB, ta odločba ne zadeva odločitev, ki jih sprejmejo organi teh držav članic v okviru izvajanja svoje monetarne politike;

(6) ker posvetovanje z ECB ne sme neupravičeno podaljševati postopkov za sprejemanje pravnih predpisov v državah članicah; ker naj rok, v katerem ECB poda svoje mnenje, ECB omogoča skrbno preverjanje predloženih besedil; ker lahko, kadar bodo podani razlogi, v upravičenih nujnih primerih, na primer: zaradi občutljivosti trga, države članice določijo rok, ki je krajši od enega meseca in ki odraža nujnost položaja; ker mora zlasti v teh primerih dialog med nacionalnimi organi držav članic in ECB zagotavljati spoštovanje interesov obeh;

(7) ker v skladu z odstavkoma 5 in 8 Protokola št. 11, ki je priložen Pogodbi, ta odločba ne velja za Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske, dokler ta država članica ne preide v tretjo fazo EMU;

(8) ker se morajo od dneva ustanovitve ECB do začetka tretje faze EMU nacionalni organi posvetovati z ECB v skladu z Odločbo 93/717/ES³⁸ in členom 109(2) Pogodbe,

SPREJEL NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

1. V tej odločbi:

„udeležena država članica“ pomeni državo članico, ki je sprejela enotno valuto v skladu s Pogodbo;

„osnutek pravnih predpisov“ pomeni vse tiste določbe, ki, ko postanejo pravno zavezujoče in splošno veljavne na območju države članice, določijo pravila v neomejenem obsegu in veljajo za neomejeno število fizičnih in pravnih oseb.

2. Osnutek pravnih predpisov ne sme vključevati osnutkov predpisov, katerih izključni namen je prenos direktiv Skupnosti v zakonodajo držav članic.

Člen 2

1. Organi držav članic se posvetujejo z ECB o osnutkih pravnih predpisov v pristojnosti ECB v skladu s Pogodbo in posebej o:

- valutnih zadevah,
- plačilnih sredstvih,
- nacionalnih centralnih bankah,
- zbiranju in razdeljevanju monetarnih, finančnih in bančnih statističnih podatkov ter statističnih podatkov o plačilnih sistemih in plačilni bilanci,

---

³⁸ UL L 332, 31.12.1993, str. 14.

- plačilnih sistemih in sistemih za poravnavo plačil,
  - pravilih, ki se nanašajo na finančne institucije, v kolikor pomembno vplivajo na stabilnost finančnih institucij in trgov.
2. Poleg tega se bodo organi držav članic, ki niso udeležene, z ECB posvetovali o kakršnih koli osnutkih pravnih predpisov v zvezi z instrumenti monetarne politike.
  3. ECB bo takoj po prejemu kakršnega koli osnutka pravnega predpisa obvestila organ, ki se je posvetoval z ECB, če po njenem mnenju tak ukrep sodi v njeno pristojnost.

Člen 3

1. Nacionalni organi držav članic, ki pripravljajo osnutke pravnih predpisov, lahko, kadar je to potrebno, ECB omejijo rok za predložitev mnenja, vendar ne na manj kot en mesec od dneva, ko je predsednik ECB prejel obvestilo o skrajšanju roka.
2. Zaradi izjemne nujnosti se rok lahko skrajša. V tem primeru organ, ki se posvetuje z ECB, obrazloži nujnost.
3. ECB lahko v primernem času zahteva podaljšanje roka za dodatne štiri tedne. Te prošnje organ, ki se posvetuje z ECB, ne sme neupravičeno zavrniti.
4. Kljub temu, da mnenje ni bilo dano v določenem roku, sme nacionalni organ, ki se posvetuje z ECB, sprejeti nadaljnje ukrepe. V primeru, ko je mnenje ECB prejeto po preteku roka, morajo države članice zagotoviti, da bodo organi iz člena 4 obveščeni o mnenju ECB.

Člen 4

Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev dejanskega spoštovanja te odločbe. V ta namen vsaka država članica zagotovi, da v ustrezni fazi pride do posvetovanja z ECB, kar omogoča organu, ki je dal pobudo za osnutek pravnega predpisa, da še pred sprejemom odločitve o njeni vsebini upošteva mnenja ECB ter da je mnenje ECB posredovano organu, ki sprejema predpise, če je ta organ različen od organa, ki je pripravil osnutke predpisov.

Člen 5

1. Ta odločba se uporablja od 1. januarja 1999 dalje.
2. Odločba 93/717/ES se razveljavi s 1. januarjem 1999.

Člen 6

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Luxembourg, 29. junija 1998

Za Svet
Predsednik

R. COOK

© Evropska centralna banka 2025

Poštni naslov 60640 Frankfurt na Majni, Nemčija
Telefon +49 69 1344 0
Spletišče www.ecb.europa.eu

Vse pravice pridržane. Razmnoževanje v izobraževalne in nekomercialne namene je dovoljeno pod pogojem, da je naveden vir.

Za terminologijo glej [glosar ECB](#) (samo v angleščini).

PDF ISBN 978-92-899-7147-8, doi:10.2866/9171682, QB-01-25-092-SL-N